

האדמו"ר מהאלמין
רבי שלום יהודה גראש שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

ספר בעיר קראקא

התיקון להחטא של הכשלת אלפי יהודים בנבילות וטריפות ע"י הרה"ק בעל "מגלה עמוקות" הגאון הק' המקובל רבי נתן נטע שפירא זצוק"ל אב"ד קראקא

אור הזוהר 345 * תשרי תשע"ד

הכשרות בישראל
אנציקלופדיה למלחמת השחיטה חלק כו
בו יבוא המלחמות הגדולות של הצדיקים בכל הדורות נגד השוחטים הקלים שהכשילו את הכלל ישראל בנבילות וטריפות

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911

רעבים ויחפים, יראו כגון עֵדוֹ לַעֲמַת רָגַע אַחַד בְּמִדּוּרֵי הַתַּפֶּת אֲשֶׁר בְּשֹׂאֵל תַּחֲתִית!..."

לְשִׁמֵעַ תֹּאזְרִי וְזַעַה אֵלֶּה נִתְקַף גַּם הַשִּׁתְּף בְּחֶרֶדָה עֲמָקָה. גַּם עָלִיו נִפְלָה אֵימָה חֲשֵׁכָה וְהוּא לֹא יָדַע אֶת נִפְשׁוֹ מֵרַב פֶּחַד מִפְּנֵי הַעֲתִיד הָאֵיִם הַצִּפּוּי לוֹ, וְאֲשֶׁר נִרְאָה לוֹ בְּרַגַע זֶה מוֹחָשִׁי מְאֹד, וְשֹׁאֵין מִמֶּנּוּ מְנוּס.

שְׁעָה אַרְבָּה צַעֲדוֹ הַשְּׁנִיִּים בְּשִׁבְלֵי הַגֶּן הַמְּפָאָר, כְּשֶׁרָאשִׁיָּהֶם רְכוּנִים, פְּנִיָּהֶם חֲרוּשִׁי יְגוֹן וּמַעֲיִינֵיהֶם מְצִיץ הַיָּאוּשׁ, הֵם הַחֲרִישׁוּ מֵרַב הַלֵּם, כְּשִׁמְחָשׁוּבוֹת כְּבִדּוֹת וְנוֹגוֹת מִתְרוֹצְצוֹת בְּמַחֶם. כָּל אַחַד נִסָּה לְתַאֵר לַעֲצֵמוֹ אֶת הַסְּעָרָה שֶׁתַּחֲחַלֵּל בְּמִדּוּרֵי הַשֹּׂאֵל כְּשֶׁהֵם יוֹבְאוּ לְשֵׁם לְאַחַר מוֹתָם: דְּוָדִים מִיְחָדִים מְלֵאִים זִפְת רוֹתַחַת? יְהִי מוֹסְקִים בְּשִׁבְלֵם, שְׁפוּדִים עֲנֻקִיִּים לוֹחֲטִים יִתְחַבּוּ לְתוֹף גּוֹפּוֹתֵיהֶם הַטְּמָאוֹת, וּבָהֶם יִקְלְעוּ אוֹתָם לְתוֹף הַיְזוּרוֹת הַרוֹתַחוֹת. יִגְמְרוּ בְּדוֹד אַחַד יִכְנָסוּ לְדוֹד שֵׁנִי וְכֵן הַלֵּאָה בְּלִי סוֹף וּבְלִי קֵץ. זַעֲקוֹת הַשֶּׁבֶר שֶׁלָּהֶם לֹא יִשְׁמְעוּ, אֲנָקַת יְסוּרֵיהֶם תִּפַּל עַל אֲזָנָיִם אֲטוּמוֹת. כָּל הַשְּׁעָרִים יְהִי נְעוּלִים בְּפִנְיָהֶם וְשׁוֹעֲתָם לֹא תִגִּיעַ אֶל כֶּסֶף הַכְּבוֹד. כִּי הֵם הַגְּרוּעִים בְּיֹתֵר מִבֵּין עוֹבְרֵי הַעֲבֵרוֹת. דוֹמָה שֶׁהַרְשַׁע הַמְּרֻשָּׁע בְּיֹתֵר בְּעוֹלָם, לֹא בָצַע בְּמִשְׁטָף כָּל יְמֵי חַיָּו פְּשָׁעִים כָּל כֶּף חַמּוּרִים כְּפִי שֶׁהֵם עָשׂוּ. יוֹתֵר מִשְׁלֵשִׁים שָׁנָה רְצוּפוֹת הֶאֱכִילוּ יוֹם יוֹם טְרַפּוֹת לַעִיר שְׁלֵמָה, בְּהַכְשִׁילֵם אֶלְפֵי יְהוּדִים שׁוֹמְרֵי מִצְוֹת, לְהַגְעֵל בְּבִשָּׂר תוֹעֵבָה וְלַעֲבֹר עַל אֲסוּרִים חַמּוּרִים בְּיֹתֵר!

מחליטים לפנות אל הרב

הם המשיכו לצעד בדממה כשהם עושים את חשבון נפשם, בודקים ומנתחים את מעשיהם וטובעים בים של חרטה. אחרי הרהורים מרבים וחסוים עמקים בתוף נפשם פנימה, קרע אחד השתפים את הדממה באמרו אל חברו:

"אתה יודע מה? הבה נכנס אל רב העיר ונגלה לפניו את כל לבנו. נתודה לפניו ודוי מלא על כל עוונותינו ופשיענו ונספר לו על כל המעשים הנתעבים והשפלים שבצענו מאז עמדנו על דעתנו ועד היום הזה, לא נכחד ממנו מאומה! אולי בכל זאת יוכל הרב למצא בשבילנו פתח לחזור בתשובה.

"אני מוכן לקבל על עצמי כל 'תקונו' שיטל עלי: לחיות חיי עני ומצוקה, לענות את נפשי בתעניות, לסבל השפלות ובושות ובלבד להנצל מהגזר דין הנורא הצפוי לנו כשנסתלק מן העולם. פי איזה ערך יש לסבל ולבזיונות בעולם הזה לעמת יסורי התפת האין

שתף לצרה

"ידע לך, שתפי היקר, שהשטן, הוא היצר הרע, לכד אותנו ברשותו... הוא סגור את עינינו בתאות הממון ועל ידי כך המיט עלינו שואה שלא נחלץ ממנה לנצח נצחים! פי נגזר עלינו להיות לדראון לעולמי עולמים! כל כספנו וזהבנו, כל ההלוואים ואבני החן, היולות המפארות והגנים הפורחים לא יחלצו אותנו מצרה זו, ולא יוכלו לגרע במאומה מהסבל האים המצפה לנו... ויום הדין אינו רחוק! כבר עברנו כמעט את מחצית שנותינו ואין לנו כל סכוי להצריף ימים... פי שנינו חבבים פרת! זה הענש הראשון בסדרת הענשין שיחולו על ראשינו: להפרת מן העולם בדמי ימינו! ואם תאמר שהמנות אינו מפחיד אותך, שהרי רק פעם אחת מתים ולא פעמים, ולא חשוב לך מתי זה קורה? אם כן ידוע תדע שרק אז, דוקא אחרי שנסתלק מן העולם, מוכנים ומזמנים בשבילנו יסורי תפת פאלה, שאי אפשר להעלותם בדמיון אנושי! אלף אלפי מיתות משנות נכוננו לנו!..."

וכאן חזר בפניו על הדברים ששמע זה עתה מפי חתנו, שקרא אותם לפי תמונתו מתוף ספרי הקדש: כל גזר דינו של מי שמאכיל נבלות וטרפות ומחטיא את הרבים, שגם התשובה אינה מכפרת עליו ושאין לו תקנה עולמית, והוא הוסיף בקול דווי מרירות ויאוש:

"הגע בעצמך, זה שלשים שנה אנו מציפים את העיר בבשר טרפה, וכמה מאות ואלפים יהודים תמימים נכשלו על ידינו בעברות חמורות ביותר! ראה מה גדול כחו של השטן! עיר כמו קראקא המלאה סופרים וחקמים, צדיקים וחסידים, רבנים ואנשי מעשה, ואף אחד אינו מעלה נגדנו אף חשד קל שבקלים! כלם מבשלים ואוכלים את בשר הפגול שאנו שוחטים ללה ללה! בני המשפחות החרדיות ביותר קונים אצלנו בשר ללא כל פקפוק, בחתנות המפארות ביותר, בסעודות בר-מצוה, בסיימי הש"ס, ב'קדושים' של שמחת תורה, שבהם משתתפים יהודים עם שטרמלים וקפוטות של משי וקטיפה, מעלים על השלחנות נתחי בשר הפגול שלנו, נבלה וטרפה, חלב ודם! מה יתרון לנו מכל העשר שלנו? האם אנו אוכלים בשתי כפיות בבת אחת? האם הבטן אינה שבעה מלחם ובצלים פאותה מדה שהיא שבעה מעוגות קרם ומאמצות בשר הודו? שנות חיינו המעטות חולפות כצל עובר וכענן פלה... ואז נצטרף להתנצב בפני בית דין של מעלה למטר דין וחשבון על מעשינו! ושם לא יועילו לנו שום תרוצים ושום תחבולות! מלאכי חבלה לאין ספר כבר מצפים לנו כדי לענות אותנו בגיהנם, בענויים קשים ונוראים שאין לתארם, כל הסבל והמצוקות של ילדותנו אצל הדוד, ותומים

בענין חשוב ביותר, ובקשו להשאיר אתו לבד בחדר, כי הם רוצים לגלות לו סוד גדול...

הרב צוה מיד על כל הנוכחים לעזוב את החדר, הדלת נסגרה, ושני הקצבים נשארו לבד עם הרב.

הרב נדהם

בראש מורד ובפנים לוהטות מבושה ובקול רועי דמעות, גולל אחד מהשתפים את כל הפרשה המבישה, בהתנדותו בפני הרב שזוה עשרות שנים שהם מאכילים טרפות לתושבי העיר, וכי כמעט אין בית בקראקא שמטבחו לא נטרף בבשר פגולים.

הם ספרו לרב את כל ספור חיייהם על כל פרטיו, את חויותיהם הקשות של ימי ילדותם, פשונשאריו יתומים מאב ואם וסבלו חרפת רעב, ועד שהעפילו לפסגת העליון. הם תארו כיצד התחילו להגניב נתחי בשר טרפה קטנים לתוך השקיות של הבשר הפשר; ואיך התקדמו אחר כך והפכו לקצבים עצמאיים, שחטו עגל אחד על ידי שוחט פדת וכדיו, ועגל שני שחטו בעצמם במחסן סתר בסמטה נדחת, ואז עברו לשחיטת פרה אחת ואחר כך הרבה פרות, חלק כשר וחלק טרפה, ומפיצים יותר ויותר בשר פגול ומכשילים מאות ואלפים בעברות חמורות, וכך הם גורפים הון תועפות, וממלאים את בתייהם בכסף וזהב, קונים קרקעות ורוכשים נכס אחר נכס... והעסקים הנתעבים נמשכים ללא מעצור...

בעל "מגלה עמקות" הקשיב לספורם כשדמו קופא בעורקיו. תחלה לא יכל להאמין למשמע אזניו, תועבה כזו לא תתכן! אף ככל שהפרשה נגולה בפניו על כל פרטיה ודקדוקיה, נוכח לדעת שאמנם אמת נכון הדבר! נעשתה הנבלה הזאת בישראל!!!

החדר עם שני הקצבים התחיל להסתחרר לנגד עיניו, מעיו נתהפכו בקרבו וכל גופו נתפסה בזעה קרה, ואז הליט את פניו בשתי ידיו, כשהוא רועד פלו ושניו דא לדא נקשו... באמצו כל כחותיו, התמלט מהפיו ועקת שבר קורעת לב:

"אוי לנו ואבוי לנפשנו! מה רבים הם האנשים הכשרים, קדושים וטהורים, תינוקות של בית רבן ועוללים ויונקים חפים מפשע שנגדע פתיל חיייהם בגלל מעשים מתעבים אלה! כמה תעניות גזרתי, כמה ימי תפלה קבעתי, כמה השגחנו בשבע עינים, בדקנו וחקרנו ודקדקנו שלא ידבק בנו שום עוון או חטא, שלא ימצא בתוכנו שרש פורה ראש ולענה, שה' יתברך יסיר מעלינו את חרון אפו והמגפה תעצר! ומי היה יכול לחלם שהנה פשעים איומים ונוראים פאלה מתבצעים יום יום ושעה שעה ממש מתחת לאף ואין שומע ואין רואה!

"מן השמים העלימו ממני את דבר התועבה! עיני כאלו כסו בערפל סמיך, כדי שלא אראה ולא אדע".

כאשר שמעו שני השתפים את דברי הרב, שיצאו מתוך לב קרוע ומרתח, וראו כיצד הוא מתפתל ומתסר מרב צער ומועקה, פרו שניהם בבכי תמרורים. גם הצדיק בעל "מגלה עמקות" בכה ללא הפוגות, מבלי יכלת להשלים עם המחשבה שדבר אים כזה קרה בתקופה בה הוא מכהן כרב העיר.

לאחר שעניניהם כבר היו תפוחות מרב ככי, ומעין דמעותיהם כבר היה יבש, התאושש הרב ונחלץ לפעלה.

"לכו מיד הביתה", צוה על השתפים, "ותשברו ותבערו את כל כלי הבשר שלכם, כי הכל טרף! אחר כך תחזרו לכאן!".

נתיצת כלי הבשר

כשהם יצאו הזעיק הרב מיד את השמשים ואת כל בני ביתו ושלח אותם לכל קצו העיר כדי לפרסם ולהודיע, שלפי פקדת הרב יש

סופיים במדורי השאלו בעולם הבא? פאן בעולם הזה יש קץ לכל צרה. שום סבל אינו נמשך ללא סוף. ואלו בעולם הבא נמשך כל דבר לנצח נצחים!

"אין לנו שום עצה אחרת! אנו חייבים להפסיק מיד את העסק הנתעב, ולנסות בכל הדרכים לעשות משהו לתקון נפשותינו..."

שני השתפים שפכו לא מעט דמעות במשך אותה שיחה של חשבון הנפש, ולבסוף קבלו את ההחלטה האיתנה, ששניהם יחד יכנסו באותו ערב אל הרב של קראקא, להתנדות בפניו על הכל ולבקש ממנו להורות להם דרך לתשובה שלמה, שתכפר על חטאייהם הכבדים.

זעקת שבר

באותה תקופה בה התרחש הפשע המביש של הפצת בשר הטרפה, ישב על פס הרבנות בקראקא הצדיק והמקבל הקדוש רבי נתן שפירא, מחבר ספר הקבלה המפרסם "מגלה עמקות". הוא היה איש אלוקים, קדוש וטהור, שכל רז לא אניס ליה. עיניו הפקוחות והצלולות חדרו כליות ולב ונדעו כל מה שמתרחש בסתרי סתרים, הוא היה בקי בחכמת הפרצוף, ובהסתכלו בפני איש יכל לקרא את מחשבותיו הנסתרות ביותר, כל הסודות והרמזים הפמוסים הפלולים באותיות התורה הקדושה, היו גלויים וברורים בפניו.

אף במקרה זה כאלו העביר השטן דוק של ערפל על פני עיניו הטהורות של הרב, כדי שהוא לא יבחין במעשים הנוראים המתרחשים סביבו, בעיר שבה כהן פמרא דאתרא, והוא לא חש ולא הרגיש בפשעים האיומים המבצעים על ידי שני בעלי בתים חשובים ונכבדים, החוטאים ומחטאים את הרבים, ומכשילים את היהודים החרדים ביותר באסורים החמורים ביותר של נבלה, טרפה, חלב ודם. במשך אותה העת פרו הרבה פעמים מגפות בקראקא, פעם בין המבגרים, שנתקפו פתאם במחלות, נפלו למשכב לימים ספורים ונסתלקו מהעולם בדמי ימיהם: ופעם בין ילדים רפים, שעוד לא הספיקו לטעם טעם החיים, וגועו לפני זמנם.

בעל "מגלה עמקות", הרב של העיר, היה מכריז לעתים קרובות על ימי תפלה וצום לבטל את רע הגזרה, ואז חלה הפוגה במפת המגפה לזמן מה, אף פעבור תקופה מסוימת, היתה המגפה מתחדשת ומפילה חללים במספר רב. בית העלמין היה צר מלהכיל את הקברים החדשים לבקרים, של מבגרים ותינוקות רפים שנספו במגפה.

בעל "מגלה עמקות", הרועה הנאמן של צאן עדתו, הרגיש בחוש, שאי שם במקום סתר לוחשת אש וזרה... שחטאים נוראים מתבצעים במסתרים, ובגללם נשפך חרון אף ה' על כל העיר. אף לגלות, מי מה, איפה דבר זה, נבצר ממנו השטן הפעיל את כל כחות הטמאה כדי להעלים את הפשע מעיניו הבהירות של בעל "מגלה עמקות".

עוד באותו לילה, הופיעו בפתח הבנין של בית דינו שני הגנידים הגדולים ביותר בעיר, שני הקצבים השתפים, שבגדם הרחבה הם החזיקו ותמכו במוסדות צדקה רבים, תלמודי תורה וישיבות.

"ברוכים הבאים!" קבלו המשמשים את פניהם בכבוד רב, וחשו מיד להודיע לבעל "מגלה עמקות" על בואם של שני הגנידים החשובים והנכבדים...

ללא שהיות יתרות הכנסו תכף שני הקצבים השתפים לתוך החדר הנאה ביותר בדירת הרב: הושיבו אותם בכרסאות פאר, והרב בעל "מגלה עמקות" קדם את פניהם בכבוד רב, פיאה לנגידים בעלי צדקה פמותם. הרבנית הביאה פבוד והגישה אל השלחן, אף האורחים לא רצו לטעם מאומה, הם לחשו לרב שהם באו לדבר אתו

מה קרה?

ביום המיעד, באשר כל גדולי התורה המזמנים, כבר התכנסו בביתו של בעל "מגלה עמקות", רבה של קראקא, וכלם מתאמצים לשווא לגלות מה "הולך כאן"... שלח הרב את השמש של בית הדין לקרא את שני הקצבים השתפים, ועד שאלה הגיעו נתבקשו הרבנים האורחים להכנס לאולם הגדול של בית המדרש, ולתפס שם את מקומות הישיבה שהוכנו בשבילים.

שני הקצבים השתפים הגיעו מיד כפקדת הרב, בלויית השמש של בית הדין, ולעיניהם נתגלה מחזה נורא הוד: למעלה בכתל המזרח ישבו בחצי גרן עגלה, רבנים בעלי הדרת פנים, עטורי זקנים ארפים ופאות מסלסלות, עם מגבעות עגלות או שטרמיילים וגלילות קטיפה רחבות שרולים וחרגרות משי, קשהבאים בשנים שביניהם נשענים על מקלות עם ידיעות מזוהבות או מכספות, וכל דמותם אומרת כבוד והדר. בשעה זו עטו כלם ארשת של רצינות וצפנה דרוכה לקראת הנושא הבלתי ידוע, שעומדים להעלות לפנייהם.

דין תורה

בעל "מגלה עמקות", שבתור מרא דאתרא ישב בראש הקרואים, פנה אל שני הקצבים השתפים, כששפתיו רוטטות מהתרגשות ופניו חורים כסיד, וקרא אליהם בקול מעורר פלצות:

"עליכם לחזר כאן עתה בפני בית הדין הגדול על כל ספור הזוועה כפי שספרתם לי".

דממה כבדה רווית אימה השתררה בבית המדרש. שני הקצבים השתפים הורידו את ראשיהם בבושה וביגון. הם לא יכלו יותר לבכות, פי לבותיהם כאלו התאבנו ומקור דמעוניהם היה יבש. בקול חלול כשל בר מינו שיצא מקברו ומבקש תקון עבור נשמתו החוטאת, פתח אחד מהם את דבריו והשני הורה החזיק אחריו:

"מזה עשרות בשנים אנו משוקים ומפיצים בשר טרף בכל רחבי קראקא! בגלל תאנות הבצע הכשלונו את יהודי העיר בעברות חמורות ביותר!

"היינו נוחרים בהמות ומנבלים עגלים ומוכרים את בשרם בתור בשר למדהדרין מן המהדרין! בשר הטורפה שלנו מצא את דרכו בכל בית יהודי בקראקא! אין בית אשר מטבחו לא נתגעל במאכלי פגול שספקו על ידיו. הודות לכך הגענו לרכוש עצום. קנינו לנו בתים, וילות הדורות הטובלות בגני נוי מטפחים להפליא, מלאנו את דירתנו בכל שכיות החמדה שנפשונו חשקה בהם: רהיטים יקרים כמו בארמונות מלכים, כלי כסף וכלי זהב, תכשיטי פז ויהלומים נוצצים. באנו בקושרי חתון עם המשפחות המיחסות ביותר, חלקנו גם סכומי כסף גדולים לצרכי צדקה וכל זה בא לנו מהרווחים של הפצת בשר התועבה והקשלת אלפים ורבבות יהודים תמימים שהתפטמו במאכלות אסורות!

"עתה נפקחו עינינו לראות ונוכחנו לדעת מה עוללנו מאז ימי נעורינו ועד היום! אנו בושים מעצמנו ומלאים יסורי חרטה. אנו יודעים שעבור חטאים כאלה לא יוצאים אף פעם מגיהנום! עד פה לא עמדנו על חמרת הפשע. אנהנו עמי הארצות ובורים: מעולם לא למדו אותנו מאומה! מאז היוותנו ילדים קטנים היינו תלומים מאב ומאם, ולא היה מי שיחנך אותנו. עתה נודע לנו כמה אנו צריכים להכות על חטא! אנו מבקשים אפוא ממעלתכם להוציא בשבילנו תשובת המשקל כדי שנוכל לכפר על עוונותינו. אנו מוכנים לקבל על עצמנו סגופים קשים ביותר, שיבזו אותנו, שירמסו את כבודנו עד עפר ובלבד להגיע לעולם האמת כשאנו ממרקים ומצרפים מהעברות שבידינו..."

לבער ולשבר את כל כלי הבשר, הן כלי החמץ והן כלי הפסח, מבלי להשאיר להם שריד ופליט, גם את הכלים להשרית הבשר וגם את לוחות המליחה יש לשרף באש! שלא ישאלו למה ומדוע, אלא יעשו כפי שהרב מצוה, מבלי לחוס גם על הכלים היקרים ביותר.

למחרת בבקר פרסמה פקדת הרב בכל בתי הפקדת ובתי המדרש ובכל השוקים היהודיים בקראקא, הכרז גם על אסור חמור לקנות בשר מאיזה סוג שהוא, יש לאכל רק מאכלי חלב עד להודעה חדשה. דברי הרב חזקו על ידי הטלת חרם על מי שימרה את פי הרב ויחוס על פליו.

האכלוסייה היהודית בקראקא פתחה אפוא באותו יום במבצע השמדת כלי הבשר; שברו, פתתו, שרפו והתיכו ללא רחמים. על כל צעד ושעל התגוללו ערמות של שברי כלים, ובכל רחוב ובכל פנה דלקו מדורות, ולשוונות האש לחכו כלים לאין ספר. היה זה מחזה נורא: אנשים נשים וטף עמדו וזרקו, והטיחו בארץ קערות וצלחות חרסינה יקרות ומערכות כלי אכל שלמות, שנשברו והתנפצו לרסיסים. בידקו וחסטו במגרות חביות ובמטמוני סתור ושלפו משם כלים שלא השתמשו בהם מזה שנים ארוכות, ואף הם הפכו לגל של חרבות מנפצות, בכל קראקא לא נשאר אף כלי בשר אחד לרפואה.

הרב לא הסתכל בפניהם

ואז חזרו שוב שני השתפים אל הרב, בגו שחוח, בראש מורד ובפנים מלאים בושה וכלימה, כדי לשמע מה יטל עליהם לעשות הלאה.

הרב לא הסתכל יותר בפראצופם, בהתאם להלכה ש"אסור להסתכל בפני אדם רשע", בצדדו את פניו לעבר הקיר הוא פתח ואמר:

"אני לבד אינני מסגל להוציא לכם פסק דין של תשובה, פי גדולה אשמתיכם עד רום שמים! אני מכרח לכנס לשם כך בית דין מיחד של גדולי הרבנים, והם יוכלו אולי להורות לכם דרך כיצד לחזר בתשובה ולכפר על פשעיכם! בינתיים לכו הביתה ואל תאכלו ואל תשתו אלא כדי לקיים את נפשתיכם. אל תטעמו בשר ואל תשתו יין אלא בשבת בלבד לצאת ידי חובה! עד שיתאספו גדולי הרבנים בקראקא וירפיבו את בית הדין ואז אשלח לקרא לכם!"

השנים יצאו מבית הרב שבורים ורצוצים, כשעיניהם פבושות בקרקע ופניהם שחורות כשולי קדרה...

בכל קראקא לא העז אף אדם לשאל מדוע צוה הרב לשבר את כל כלי הבשר. כלם קימו וקבלו את פקדת הרב במלוא המשמעות וללא כל פקפוק, הם ידעו שאם הרב מצוה לעשות כן אין להרהר אחריו.

בעל "מגלה עמקות" התחיל לשלח מכתבי הזמנה לגדולי הרבנים, שבהם נתבקשו לבוא לקראקא במועד שנקבע מראש, כדי להתכנס יחד לדון ולפסק בשאלה קשה ביותר.

כנוס הרבנים

בקראקא, עיר מלאה חכמים וסופרים, לא היה זה חזון בלתי נפרץ, שרבנים וגדולי תורה יתכנסו מפעם לפעם כדי לדון ולהתיעץ בענייני הכלל, כי קראקא הייתה אז מרכז של תורה ויהדות. שם של גאוני התורה מקראקא היה לשם ולתהלה בכל רחבי העולם היהודי. ורבים היו מתלמידי החכמים שנהרו לקראקא כדי לשאב ממען התורה והחכמה של גאוניה וגדוליה. אף ההתכנסות הזאת הפעם, של כל כפי הרבה גדולי תורה בבת אחת, ומבלי להודיע מראש במה מדובר, האם זהו ענין של גזרה קשה מצד המלכות, או בעיה מסבכת של התר עגונה וכדומה הייתה בשביל כלם הפתעה גמורה ועוררה סקרנות רבה ונחושים שונים.

